

Je weet niet wat je ziet!

Verwarring, verbazing, verwondering.

Weet je echt niet wat je ziet?

Het associatieve denken treedt in werking. Jouw denken, dus subjectief.

Een oude verweerde muur, korstmos op een kei, warrelingen in de lucht, weerspiegelingen op een wateroppervlak.

En nu ik er midden tussen zit, zie ik meer.

Vulkaanuitbarstingen, oerwouden, maar ook dorpsgezichten, stadsgezichten.

Het geeft me het gevoel dat je het werk van Jilt zomaar kunt binnenwandelen en je er naar believen in kunt vermeien.

Het voert je door de seizoenen en door je eigen stemmingen.

Maar of ik zie wat de kunstenaar heeft bedoeld, weet ik niet.

Om het te zeggen met de titel van het laatste van de 177 verhalen van Marten Toonder, het lijkt voor mij op het einde van eindeloos.

Jilt, het is alsof je me met je schilderijen een vraag stelt en ik geef je nu mijn eigen antwoord in de vorm van een aantal van mijn gedichten.

Aleid Swierenga